

РЕШЕНИЕ

№ 7978

гр. София, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 21.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **3840** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 124, ал. 1 от ЗДСл.

Образувано е по жалба, подадена от Г. Е. К., ЕГН [ЕГН], срещу заповед № ЧР-46/04.04.2022 г., издадена от областния управител на област С., с която е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя, на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е издадена в противоречие с материалния закон по следните съображения: длъжността, от която жалбоподателят е освободен на основание чл. 12, ал. 1 ЗДСл по същество не е нова за него. В продължение на две години К. е заемал длъжността „старши специалист“, в отдел „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост“ при Областна администрация на област С., по трудово правоотношение. Между двете длъжности няма особени различия във функциите, задълженията и изискванията, а органът по назначаване е имал достатъчно дълъг период, за да придобие преки и непосредствени впечатления за качеството на изпълняваната от жалбоподателя работа, като конкретното правно основание – КТ или ЗДСл, на което е ангажирана работната сила на служителя, е без значение. Прекратяването на служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл.12, ал.1 ЗДСл за длъжност, изпълнявана като характеристики и обем и по трудов договор, е в противоречие с целта на закона и принципа за съразмерност, съгласно чл.6, ал.1 АПК. Поради това е налице недобросъвестно упражняване на правомощията на органа по назначаване в условията на оперативна самостоятелност. В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. Г.,

моли съда да отмени заповедта.

Ответникът – областен управител на област С., чрез процесуален представител юрк. И., изразява становище за неоснователност на жалбата. Сочи, че длъжността, която е заемал жалбоподателят по трудов договор е различна от длъжността по служебно правоотношение, като посочва, че е право на органа по назначаване да прекрати служебното правоотношение в изпитателния срок. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Административен съд София - град, в решаващия състав, след като се запозна с жалбата, приетите по делото доказателства и становищата на страните, намира за установено следното, от фактическа страна:

Между страните не се спори, че към датата на издаване на оспорената заповед, Г. Е. К. е заемал длъжността „юрисконсулт“ в отдел „Разпоредителни сделки, обезщетителни процедури, актуване и деактуване“ към дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост“ в Областна администрация област С., с ранг V младши.

С писмо № ОА23-4478/04.04.2022 г. на директора на дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост“ /л.18/ е отправено предложение до областния управител, на основание чл.12, ал.1 ЗДСл, за прекратяване на служебното правоотношение със служителя Г. К. – юрисконсулт в отдел „Разпределителни сделки, обезщетителни процедури, актуване и деактуване“ в дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост, считано от 04.04.2022 г., поради несправяне с работата от страна на държавния служител.

С оспорената в настоящото производство заповед № ЧР-46/04.04.2022 г. на областния управител на област С., на основание чл.12, ал.1 ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с Г. К., считано от 04.04.2022 г., с посочени причини за прекратяване: в срока на изпитване без предизвестие на служебното правоотношение. Разпоредено е да му се изплати обезщетение за неизползван отпуск, общо за 5 дни. Заповедта е връчена на служителя на 04.04.2022 г.

От представените по делото доказателства се установява, че на 20.06.2019 г. между Областна администрация С., представлявана от областен управител, и Г. Е. К., на основание чл.67, ал.1, т.1 и във вр. чл.70, ал.1 от Кодекса на труда, е сключен трудов договор № АС-43/20.06.2019 г. за неопределен срок, със срок на изпитване 6 месеца, уговорен в полза на работодателя. К. е назначен на длъжност „старши специалист“ в отдел „Административен контрол, координация и регионално развитие“ към дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост“ в Областна администрация област С., считано от 20.06.2019 г. /л.12/.

Със заявление № ОА23-10764/11.08.2021 г. до областния управител на област С., Г. К. е поискал да бъде освободен по взаимно съгласие от заеманата от него длъжност „старши специалист“ . /л.32/.

Със заповед № ЛС-08/11.08.2021 г. на областния управител, на основание чл. 325, ал.1, т.1 КТ и заявление № ОА23-10764/11.08.2021 г. от служителя, трудовото правоотношение с Г. К. е прекратено, считано от 11.08.2021 г. /л.28/.

Със заповед № ДСД-130/11.08.2021 г. на областния управител на област С., на основание чл. 12 и чл.16а, ал.1 от ЗДСл, във връзка със заявление с рег. № ОА-23-10765 от 11.08.2021 г., Г. К. е назначен на длъжност „юрисконсулт“ в отдел „Разпределителни сделки, обезщетителни процедури, актуване и деактуване“ в

дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост“, считано от 11.08.2021 г. /л.11/.

По делото са представени длъжностни характеристики за следните длъжности: „старши специалист“ в отдел „Административен контрол, координация и регионално развитие“ към дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост“ в Областна администрация област С. /л.34/, видно от която, в т.5 „Преки задължения“, служителят прави предложения за връщане, оспорване и отмяна на незаконосъобразни актове, участва в координирането, подпомагането и актуализирането на дейността в областта на регионалното развитие, подпомага провеждането на съвети и комисии и др. В точка 10 „Изисквания за заеманата длъжност“ е посочено като минимално образование за длъжността – средно, образователно-квалификационна степен – средно, професионална област – хуманитарни и технически науки, без изискване за професионален опит /л.34-л.37/. За длъжността „юрисконсулт“ в отдел „Разпределителни сделки, обезщетителни процедури, актуване и деактуване“ в дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост“, като в т. 5 „Преки задължения“ е посочено, че служителят след упълномощаване осъществява процесуално представителство, спазва административните процедури и законоустановените срокове при изпълнение на поставените задачи, изготвя проекти на заповеди и договори, решава образувани преписки и др. В т.10 е посочена изискуема образователна степен – магистър, професионална област – право с придобита юридическа правоспособност, без изискване за професионален опит /л.38-л.42/.

Представена е справка от системата Е. за броя и вида на преписките, разпределени на Г. К. за периода 18.10.2021 г. до 15.03.2022 г., в качеството му на юрисконсулт.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София – град, формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в рамките на законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна с правен интерес.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – областен управител на област С., в предвидената с чл. 108, ал. 1 от ЗДСл писмена форма. Посочено е правното основание за прекратяване – чл. 12, ал. 1 от ЗДСл, придобитият ранг на държавна служба и са отразени размерът и основанията на дължимите обезщетения.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които да обосновават отмяната му.

Оспорената заповед е издадена и в съответствие с материалния закон.

Разпоредбата на чл.12, ал.1 от ЗДСл предоставя право на органа по назначаването да прекрати служебното правоотношение без предизвестие, когато кандидатът е назначен за първи път на държавна служба, в едногодишен срок, считано от датата на встъпване в длъжност. В разглеждания случай са изпълнени предпоставките, предвидени с посочената норма, тъй като Г. Е. К. е бил назначен за първи път на държавна служба със заповед № ДСД -130/11.08.2021 г., а едногодишният срок от встъпване в длъжност /11.08.2021г./ не е изтекъл към датата на издаване на оспорената заповед - 04.04.2022 г. Следователно, органът по назначаването е упражнил правото си, регламентирано от законодателя, да прекрати едностранно служебното правоотношение в едногодишен срок от встъпването в длъжност по първото назначение на жалбоподателя на държавна служба. Съобразно константната

практика на Върховния административен съд, това право е предоставено, за да може, в съответствие с отговорностите му, органът по назначаване да осигури най-ефективното функциониране на администрацията, която ръководи, да се гарантира правото му на преценка относно професионалните, делови качества и умения на държавния служител и на изпълнението на изискванията, трудовите функции и възложените задачи по време на работата му на държавната служба при първото му назначение. За реализирането на това право е достатъчно да е налице първо назначаване на държавна служба и стаж, по-кратък от едногодишния изпитателен срок.

Актът за прекратяване на служебното правоотношение на основание чл.12, ал.1 от ЗДСл не е необходимо да бъде конкретно и подробно мотивиран. При прекратяването на служебното правоотношение на това основание не се изследва спазването на служебната дисциплина, изпълнението на служебните задължения от държавния служител, както и мотивите, аргументирали органа да постъпи по този начин. Служителите, заели за първи път държавна служба, по силата на издадения административен акт по чл. 9, ал.1 от ЗДСл, задължително преминават през едногодишен срок за изпитване, предвиден в полза на органа по назначаване, така че той да разполага с възможност за проверка на техните професионални качества. Поради това, в случая не е налице несъответствие на административния акт с целта на закона, който изрично предвижда възможност за едностранно прекратяване на правоотношението между страните в срока за изпитване. Преценката на органа по назначаване относно качествата на служителя да изпълнява функциите и задачите, присъщи за заеманата длъжност и съответно при отрицателна такава - да прекрати служебното правоотношение, е в кръга на неговата оперативна самостоятелност и не подлежи на съдебен контрол.

Доводите в жалбата, относно наличието на сходство между заеманата по трудово правоотношение от К. длъжност и тази по служебно правоотношение, са неотнормими към предмета на спора. Както бе посочено по-горе в решението, служителят е назначен за първи път на държавна служба, което е достатъчно основание за едностранно прекратяване на правоотношението с него в срока на изпитване. Обстоятелството, че е заемал сходна длъжност в същата администрация е ирелевантно за законосъобразността на оспорената заповед и не може да обуслови идентичност между трудовото и служебното правоотношение между лицето и работодателя, съответно органа по назначаване.

По гореизложените съображения, следва да се приеме, че оспорената заповед е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София - град, I-во отделение, 3 ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена на Г. Е. К., срещу заповед № ЧР-46/04.04.2022 г., издадена от областния управител на област С. - град.

ОСЪЖДА Г. Е. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на Областна администрация на област С. - град сума в размер на 100.00 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско

възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС на РБ, в 14 дневен срок от получаване на съобщенията до страните за постановяването му.

Съдия: